

К. О. ЄМЕЛЬЯНЕНКО**ТРАНСФОРМАЦІЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В ПРОЦЕСІ ЇХ РЕФОРМУВАННЯ**

Досліджено власні та делеговані повноваження органів місцевого самоврядування в процесі децентралізації – передачі повноважень від органів державної влади в структуру органів місцевого самоврядування в Україні. Розглянуто окремі питання здійснення повноважень органами місцевого самоврядування в процесі їх реформування.

Ключові слова: трансформація, децентралізація, власні та делеговані повноваження, об'єднання територіальних громад.

Емельяненко К. О. Трансформация полномочий органов местного самоуправления в процессе их реформирования

Исследованы собственные и делегированные полномочия органов местного самоуправления в процессе децентрализации – передаче полномочий от органов государственной власти в структуру органов местного самоуправления в Украине. Исследовано отдельные вопросы осуществления полномочий органами местного самоуправления в процессе их реформирования.

Ключевые слова: трансформация, децентрализация, собственные и делегированные полномочия, объединение территориальных громад.

Yemelianenko Karim. Transformation of the powers of local government in the process of their reformation

The article is devoted to definition of own and delegated powers of local government in the process of decentralization - transfer of powers

from the state to the structure of local government in Ukraine. Studied some issues of authority of local governments in the process of reform.

Key words: *transformation, decentralization, own and delegated powers, association of territorial communities.*

Повноваження органів місцевого самоврядування в процесі децентралізації є однією з найактуальніших проблем для сучасної юридичної науки та державного управління в цілому. Однією з важливіших складових органів місцевого самоврядування є саме їх повноваження. Тобто визначені Конституцією і законами України права та обов'язки територіальних громад. Державна політика України, особливо за останні декілька років, була спрямована на поетапне здійснення реформ у місцевому самоврядуванні через децентралізацію та відповідні адміністративно-територіальні зміни в регіональному устрої України.

Успішна реалізація реформи з передачі повноважень на місцевий рівень залежить від обережного та виваженого застосування механізму об'єднання громад зі збереженням місцевих економічних особливостей в кожному окремому випадку.

Питаннями прав та повноважень місцевого самоврядування та регіонального розвитку опікувались такі фахівці, як: Я.Ф. Жовнірчик, В.С. Куйбіда, В.М. Вакуленко, М.К. Орлатий, О.С. Ігнатенко, В.В. Тертичка, В.П. Удовиченко, О.В. Батанов, К.В. Мануїлова, Г.Г. Абасов, В.Л. Федоренко, П.В. Ворона, Ю.П. Шаров, М.О. Баймуратов, О.В. Прієшкіна, І.П. Сторожук.

В науковій літературі вже існує законодавче забезпечення місцевого самоврядування, проте на переконання вчених, дослідження особливостей реформатування повноважень органів місцевого самоврядування не проводилося. Адже країна знаходиться саме в процесі реформи децентралізації.

Ст. 143 Конституції України передбачає, що територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування управляють майном, що є в комунальній власності; затверджують програми розвитку своїх те-

риторій; затверджують місцеві бюджети та встановлюють місцеві податки та збори; вирішують інші питання місцевого значення, віднесені законом до їх компетенції.

Зокрема, проведення державної політики з децентралізації в Україні, на переконання вчених¹, має не тільки внутрішні, а й зовнішні передумови:

1) Відсутність в національному законодавстві правового збалансованого механізму адміністративно-територіального устрою держави;

2) Неefективні міжбюджетні відносини між центром та регіоном;

3) Гармонізація національного законодавства з європейським законодавством у сфері місцевого самоврядування;

4) Децентралізація влади є однією з ключових цілей розвитку тисячоліття ПРООН(Програма розвитку ООН);

5) На проведенні децентралізації наполягає Світовий банк, вважаючи, її ефективним засобом для розвитку місцевої демократії та розвитку місцевого самоврядування;

Громади, як первинні суб'єкти місцевого самоврядування, правомочні безпосередньо розглядати та вирішувати питання, віднесені до самоврядних повноважень. Деякі питання можуть вирішуватися безпосередньо населенням відповідної громади, яким належить право обирати представницькі органи самоврядування, виражати свою волю на місцевому референдумі, загальних зборах громадян, реалізувати своє право на місцеві ініціативи, громадські слухання, здійснювати контроль за діяльністю органів і посадових осіб місцевого самоврядування. Однак більшість повноважень реалізується органами і посадовими особами місцевого самоврядування через Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні»², яким окремо визначено компетенцію представницьких органів місцевого самоврядування – сільських, селищних, міських рад і їх виконавчих органів та сільського, селищного, міського голови.

Недоліком Закону, на думку науковців³ є те, що і власні, і делеговані повноваження в імперативному порядку включені в компетенцію органів місцевого самоврядування. Погоджуємося з думкою

І.П. Сторожук про те, що доречніше було б у статтях, які закріплюють компетенцію органів місцевого самоврядування включити лише власні повноваження, а ті які можуть бути делеговані – виписати окремою статтею. Тим самим передбачити право органів місцевого самоврядування відмовитись від виконання останніх за умов, коли вони не в змозі їх належно виконувати (відсутність достатніх фінансових ресурсів, досвідчених працівників тощо). Надання ж органам місцевого самоврядування окремих повноважень органів виконавчої влади повинне здійснюватися лише за умови відповідного фінансового і матеріального забезпечення. З однієї сторони – це гарантування повної реалізації наданих повноважень, з іншої – неперешкодання їх здійсненню. Тобто, держава, делегуючи повноваження органам місцевого самоврядування при формуванні бюджету не передає їм необхідні для цього кошти. Найважливіші делеговані державою повноваження повинні надаватись всім громадам відповідного рівня і закріплюватись за ними на необмежений строк. І хоча законодавство не виділяє «обов'язкових делегованих повноважень» та такі повноваження неодмінно присутні в компетенції органів місцевого самоврядування. Доцільність і необхідність яких витікає при здійсненні особливо важливих загальнонаціональних завдань. Так у відповідності до закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» органи місцевого самоврядування (ст. 17)⁴ організують розробку мобілізаційних планів, утворюють і утримують мобілізаційні органи, організують і забезпечують мобілізаційну підготовку та ін.. Також згідно з Законом України «Про вибори народних депутатів України» (ст. 54)⁵ органи місцевого самоврядування під час виборів народних депутатів зобов'язані надати необхідні приміщення, забезпечити їх охорону, надати транспортні засоби, засоби зв'язку та ін..

Главою II Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» передбачено 68 власних повноважень виконавчих комітетів місцевих рад і 78 делегованих.

Для зручності порівняльного аналізу розділимо передбачені Законом повноваження за їх функціональним призначенням на основні групи⁶:

1) Політичні – реалізуються через прийняття органами місцевого самоврядування певних нормотворчих та виконавчих актів чинних на підвідомчих територіях;

2) Економічні – реалізуються через формування місцевих бюджетів; управління комунальним майном; регулювання земельних відносин; управління торгівлею, громадським харчуванням, транспортним, готельним господарством тощо;

3) Соціальні – реалізується через моніторинг рівня життя населення, управління зайнятістю, сприяння забезпеченості населення об'єктами соціальної інфраструктури на підвідомчій території тощо;

4) Екологічні – спрямовані на формування органами місцевого самоврядування сприятливої екологічної ситуації на території підвідомчій місцевій раді;

5) Інформаційні – спрямовані на надання органами місцевого самоврядування вичерпної, достовірної, об'єктивної інформації для населення, що забезпечують «прозорість» влади та залучення жителів до вирішення суспільних питань певної місцевої громади.

Серед інших можна виділити і повноваження органів місцевого самоврядування у галузі культури, побуту, виховання тощо.

За структурою Закон «Про місцеве самоврядування в Україні» повноваження місцевого самоврядування поділяє на:

1) Власні(самоврядні) повноваження, здійснення яких пов'язане з вирішенням питань місцевого значення, наданням публічних послуг населенню;

2) Делеговані повноваження(окремі повноваження органів виконавчої влади, надані законом органам місцевого самоврядування), здійснення яких пов'язане з виконанням функцій виконавчої влади на місцях.

До власних повноважень включаємо також питання, що розглядаються виключно на пленарних засіданнях сесії місцевої ради.

Перелік основних повноважень органів місцевого самоврядування, що визначені Законом не може бути вичерпним адже він не дає органам місцевого самоврядування гарантій на їх здійснення в повному обсязі. На практиці це видно при формуванні місцевих

бюджетів, коли деякі повноваження місцевої ради фінансово не підкріплюються взагалі, відсутні механізми їх гарантування.

На сьогодні у ст. 140 Конституції України закріплюється: «Місцеве самоврядування є правом територіальної громади самостійно вирішувати питання місцевого значення», про що ми вже навели їх основний перелік відповідно до Закону «Про місцеве самоврядування в Україні». Проте на думку Г.Г. Абасова⁷ право на здійснення місцевого самоврядування залишиться черговою декларативною нормою доти, доки не буде функціонувати ефективна система його гарантій. Причому захисту підлягають, як безпосередньо права громадян на здійснення місцевого самоврядування, так і права органів місцевого самоврядування, за допомогою яких громадяни і здійснюють місцеве самоврядування. М.І. Корнієнко⁸ розглядає гарантії місцевого самоврядування як комплекс заходів, за допомогою яких забезпечується реальне здійснення місцевого самоврядування територіальними громадами та органами місцевого самоврядування, а також захист права на місцеве самоврядування. Натомість О.Ф. Фрицький⁹ вважає, що гарантії місцевого самоврядування – це конституційно-правові засоби забезпечення організації і діяльності місцевого самоврядування та найважливіша умова повного і ефективного здійснення органами місцевого самоврядування визначених законом їх завдань, функцій і повноважень.

Важливо зазначити, що саме гарантії місцевого самоврядування є важливим надбанням Конституції, яким не можна нехтувати. Тому що в процесі здійснення реформи вони можуть бути загублені, а це принципово зменшить значущість системи місцевого самоврядування як такого.

Розглянемо трансформовані повноваження органів місцевого самоврядування після реформи з децентралізації, запропоновані змінами до Конституції України відповідним законопроектом №2217а¹⁰. Законопроектом, запропонованим Президентом України, передбачається вилучення з конституційного регулювання місцеві державні адміністрації та відповідно скасовується інститут голів місцевих державних адміністрацій. Натомість

основні повноваження зосереджуються на базовому рівні – у громаді.

Так ст. 140 проекту Закону, передбачається утворення виконавчих комітетів місцевого самоврядування громади, які є підконтрольними і підзвітними раді громади. При цьому голова громади головує на засіданнях ради громади, очолює виконавчий орган місцевого самоврядування громади.

Ст. 142 закріплюється матеріальна і фінансова основа місцевого самоврядування – земля, рухоме і нерухоме майно, природні ресурси, інші об'єкти, що є у комунальній власності територіальної громади; місцеві податки і збори, частина загальнодержавних податків та інші доходи місцевих бюджетів. За законопроектом держава має забезпечити сумірність фінансових ресурсів та обсягу повноважень органів місцевого самоврядування, визначених Конституцією та законами України.

Разом з тим, децентралізація не означає послаблення центральної влади в таких питаннях, як оборона, зовнішня політика, національна безпека, верховенство права, дотримання прав і свобод людини.

Саме тому для нагляду за додержанням Конституції і законів України органами місцевого самоврядування законодавцем пропонується ст. 118 та 119 законопроекту запровадити інститут префектів. Префекта призначає і звільняє з посади Президент України за поданням Кабінету Міністрів України.

Політично спірною, на наш погляд, є норма п.18 Розділу XV Перехідних Положень законопроекту, яка врегулює особливості здійснення місцевого самоврядування в окремих районах Донецької і Луганської областей, що мають визначатися окремим законом України.

Децентралізація влади – це передача значних повноважень (в тому числі бюджетів) від державних органів влади органам місцевого самоврядування¹¹. Фактично – це розмежування повноважень між органами виконавчої влади на місцях та органами місцевого самоврядування. Мета децентралізації – саме передача основних по-

вноважень місцевою виконавчою владою, залишивши за собою лише право контролю.

Передбачається, що після реформи децентралізації об'єднані громади самостійно відповідатимуть за шкільну та дошкільну освіту, охорону здоров'я первинного рівня(поліклініки, фапи), заклади культури, благоустрій – освітлення вулиць, стан доріг, освітлення вулиць, громадський порядок та ін.¹²

Розподіл повноважень органів місцевого самоврядування в об'єднаних громадах відбувається за принципом субсидіарності, тобто отримують необхідні кадрові та фінансові ресурси і інфраструктурний потенціал для належного виконання повноважень.

Власні повноваження:

- Планування розвитку громади та формування бюджету;
- Економічний розвиток, залучення інвестицій. Розвиток підприємництва;
- Управління земельними ресурсами, надання дозволів на будівництво, прийняття будівель в експлуатацію;
- Розвиток місцевої інфраструктури: утримання та будівництво доріг; водо-, тепло-; газопостачання та водовідведення і благоустрій території;
- Надання житлово-комунальних послуг(теплопостачання і водовідведення, управління відходами, утримання об'єктів комунальної власності);
- Утримання вулиць і доріг на території громади; організація пасажирських перевезень на території громади;
- Громадська безпека силами муніципальної поліції;
- Пожежна охорона.

Делеговані повноваження:

- Соціальна допомога через соціальні центри(в громадах);
- Адміністративні послуги через центри їх надання(в громадах);
- Управління школами та дитячими садочками;
- Первинна медична допомога
- Утримання та організація роботи будинків культури, клубів, бібліотек, стадіонів, спортивних майданчиків.

Послуги, що надаються підрозділами державних органів в громадах:

- Виплата пенсій, субсидій, забезпечення пільгами;
- Казначейське обслуговування;
- Контроль санітарного та епізоотичного стану;
- Реєстрація актів цивільного стану.

До перерахованих вище повноважень майбутніх та вже створених об'єднаних територіальних громад слід додати наступні зміни в їх управлінні та правах:

1) В громаді з'явиться одна на декілька сіл рада з головою та виконкомом. Відповідно має збільшитися і адміністративний штат працівників громади (економіка, благоустрій, бюджет та ін.). Від кожного села буде делеговано старосту.

2) Громади отримують додаткові фінанси на розвиток інфраструктури (дороги, освітлення, водопостачання, водовідведення, утилізація побутових відходів та ін.);

Натомість обласні і районні ради створюють свої виконкоми. За органами виконавчої влади на місцях закріплюються повноваження контролю за законністю дій органів місцевого самоврядування та координація місцевих представництв центральних органів виконавчої влади.

А ті сільські, селищні чи міські ради, що не долучаться до процесу децентралізації відповідно до Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад»¹³ залишаться лише з повноваженнями щодо благоустрою та утримання апарату своєї місцевої ради. Зокрема, вони зможуть співпрацювати з іншими громадами (в т.ч. об'єднаними) відповідно до Закону «Про співробітництво територіальних громад»¹⁴.

Сама процедура добровільного об'єднання територіальних громад передбачає такі етапи: громадське обговорення, розгляд на сесії, утворення спільної робочої групи від кожної територіальної громади, яка і має стати початком процедури добровільного об'єднання територіальних громад¹⁵. Закон також чітко визначає вимоги до проєктів рішень добровільного об'єднання громад. І в разі утворення

об'єднаної територіальної громади повноваження органів місцевого самоврядування, сільських, селищних голів, що об'єдналися, припиняються з моменту набуття повноважень новообраними органами місцевого самоврядування, сільським, селищним головою територіальної громади, утвореної внаслідок добровільного об'єднання.

Вводиться нове поняття в системі місцевого самоврядування – староста. У селах, селищах, визначених за рішенням місцевої ради об'єднаної територіальної громади, утвореної відповідно до Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад», за винятком її адміністративного центру, обирається староста на строк повноважень місцевої ради.

Староста є посадовою особою місцевого самоврядування, представляє інтереси жителів села чи селища і здійснює свої повноваження визначені Положенням про старосту, які є досить загальні і вузькі. Староста є членом виконавчого комітету ради об'єднаної територіальної громади за посадою та має право дорадчого голосу в раді громади.

Фінансова підтримка добровільного об'єднання територіальних громад сіл, селищ, міст здійснюється шляхом надання об'єднаній територіальній громаді коштів у вигляді субвенцій на формування відповідної інфраструктури згідно плану соціально-економічного розвитку такої територіальної громади.

Загальний обсяг фінансової підтримки розподіляється між бюджетами об'єднаних територіальних громад пропорційно до площі об'єднаної територіальної громади та кількості сільського населення у такій територіальній громаді з рівною вагою обох цих факторів. Загальний обсяг субвенцій на формування відповідної інфраструктури об'єднаних територіальних громад визначається законом про Державний бюджет України на поточний наступний рік. Порядок надання субвенцій з державного бюджету об'єднаним територіальним громадам встановлюється Кабінетом Міністрів України. І саме в такий спосіб забезпечуються фінансові гарантії діяльності місцевого самоврядування.

Сьогодні точиться чимало дискусій, багато сільських рад апелюють до того, що в них забрали податок на доходи фізичних осіб (25 %) і передали на більш вищі рівні бюджету. Однак, коли вони об'єднуюся, такі об'єднані громади зможуть отримувати податок на доходи фізичних осіб на рівні тих самих 60 %, як це зараз розписано у Бюджетному кодексі 2015 року для районних бюджетів. Окрім того, джерелами наповнення місцевих бюджетів об'єднаних територіальних громад будуть: 25% екологічного податку, 5% акцизного податку з кінцевих продаж з реалізації підакцизних товарів, 100% єдиного податку, 100% податку на прибуток підприємств і установ комунальної форми власності, 100 % податку на майно (нерухомість, земля, транспорт) – ставки та пільги встановлює місцева влада, 100% державного мита, 100% плати за надання адміністративних послуг, адміністративні штрафи та санкції, 100% орендної плати за користування майном, що перебуває у власності, 25% рентної плати за користування надрами, спеціального використання води та ін..

Таким чином, на сьогодні більшість сільських та селищних рад, як органи місцевого самоврядування, функціонують не повноцінно і неефективно не маючи достатніх повноважень, що фінансово гарантовано забезпечуються. І отримуючи дотацію від держави на своє утримання місцева рада не стимулюється державою у розвитку продуктивних сил на своїй території. Крім того, в 2015 бюджетному році в рамках бюджетної децентралізації – без місцевого відсотку податку з доходів фізичних осіб[16], сільські та селищні і міські ради, районного підпорядкування було «роззброєно» у повноваженнях через передачу закладів освіти і культури на районний рівень. Тобто сільська чи селищна рада констатує недофінансування районами закладів освіти чи культури має направляти субвенцію – прямі кошти на утримання на належному рівні цього закладу. А якщо в місцевому бюджеті не вистачає на це коштів, то такий заклад залишається недофінансованим. Однак, місцева рада не завжди може знайти такі кошти, особливо отримуючи дотацію від держави на утримання навіть свого апарату. Звісно, сільська рада може по різному розпорядитись наданими їй повноваженнями щодо напов-

нення свого місцевого бюджету часом надаючи пільгу в оподаткуванні нерухомості, рентної плати за користування надрами чи орендної плати за користування своїм комунальним майном.

Але в цілому, держава стимулює і мотивує через об'єднання громад нові укрупнені адміністративні одиниці повноваженнями і фінансово їх підкріплює часто-густо нехтуючи місцевими інтересами, зокрема тих сільських і селищних рад, які показували на протязі минулих бюджетних років баланс самодостатності своїх повноважень та власних фінансів.

1. *Мануїлова К.В.* Соціально-економічний розвиток регіонів в умовах децентралізації: цілі, механізми, інструменти / Мануїлова К.В. – Одеса, 2015. 2. *Про місцеве самоврядування в Україні* : Закон України від 21.05.1997 [Електронний ресурс] // Сайт Верховної Ради України. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80>. 3. *Сторожук І.П.* Поняття та принципи місцевого управління: питання теорії і практики : монографія / Сторожук І.П. – Хмельницький, 2013. – 211с. 4. *Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію* : Закон України від 21.10.1993 № 3543-ХІІ – Сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3543-12> 5. *Про вибори народних депутатів України* : Закон України від 17.11.2011 № 4061-VI – Сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/4061-17> 6. *Загальні засади місцевого самоврядування в Україні* / за заг. ред. В.М. Вакуленка, М.К. Орлатого. – К., 2010. – 117 с. 7. *Абасов Г.Г.* Гарантії прав місцевого самоврядування в Україні: актуальні проблеми теорії та практики : монографія / Абасов Г.Г. / відп. ред. Ю.С. Шемшученко. – К. : Видавництво «Юридична думка», 2011. – 248 с. 8. *Муниципальне право України* : [підручник] / Погорілко В.Ф., Фрицький О.Ф., Баймуратов М.О. – К. : Юрінком Інтер, 2001. – С. 110. 9. *Фрицький О.Ф.* Конституційне право України / Фрицький О.Ф. – К. : Юрінком. Інтер, 2006. – С. 530. 10. *Про внесення змін до Конституції України(щодо децентралізації влади)* : проект Закону

України від 15.07.2015(доопрацьований) ; Сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=55812 **11.** *Децентралізація в Україні* - Інститут громадянського суспільства [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://csi.org.ua/wp-content/uploads/2015/05/Модул_2.pdf **12.** *Чого чекає від об'єднання громад?* - Інформаційний збірник Швейцарсько-українського проекту «Підтримка децентралізації в Україні-DESPRO» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.despro.org.ua> або <http://www.facebook.com/decentralisation>) **13.** *Про добровільне об'єднання територіальних громад* : Закон України від 05.02.2015 № 157-VIII ; Сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/157-19> **14.** *Про співробітництво територіальних громад* : Закон України від 17.06.2014 № 1508-VII ; Сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1508-18>. **15.** *Децентралізація влади шляхом добровільного об'єднання територіальних громад* ; Офіційний веб-сайт Рівненської районної державної адміністрації [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.rv.gov.ua/sitenew/rivnensk/ua/19122.htm> **16.** *Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо реформи міжбюджетних відносин* : Закон України від 28.12.2014 №79-VIII ; Сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/79-19>

Yemelianenko Karim . Transformation of the powers of local government in the process of their reformation

The article researches own and delegated powers of local government in the process of decentralization - delegation power from the state authorities to the structure of local government in Ukraine. We observe certain issues of the implementation of powers by local authorities in the process of reformation.

The practical content of the article is revealing the essence of the reformation by the delegation of powers from the central state to the local level- to the communities. According to the terms of the article the pow-

ers of local government should be reformed only through the successful and cost-effective association of villages and towns in the community. Such a united community receives appropriate reformed powers. In the course of reforms were analyzed possible changes in legislation which concern decentralization of government in general, and the possible results motivating the system of local government for better functioning and exercising their reformed powers.

It is determined that the successful transformation of the powers of the community depends on careful and prudent use of the mechanism of association of local communities while preserving local economic peculiarities in each case.

It is researched and analyzed the financial guarantees of the execution of powers on the territory of each community. It is considered some scientific views and warnings about the legislative support of local government.

Transformed powers of local authorities after decentralization reforms proposed in amendments to the Constitution of Ukraine in a bill №2217a proposed by the President of Ukraine. In accordance to this bill it is expected withdrawal of the constitutional regulation of local administrations and it is canceled the Institute of Heads of local state administrations. Instead of them, the main powers are focusing on a basic level - in the community. It is analyzed a number of articles of this bill, which provide another system of representative local government – the Institution of Prefects with new powers in relations with the local authorities and the Institution of Chiefs exercising narrow range of the transformed powers in the village in a united local community. Also several items devoted to the characterization of operation in recent years when the powers of local governments were delegated to a higher level, including the disposal of land and financial resources. The author noted some inconsistencies in the reform of local government in the way of overcoming the state subsidiary maintenance of management of local councils in Ukraine. Generally, the state encourages and motivates communities by combining new consolidated administrative units with the powers and supports them financially, though neglecting local interests,

including the interests of those village and town councils, which showed the balance of self-sufficiency of their powers and of their own finances during previous budget years . Thus, from the point of view of the legislator, the main goal –ability of the territorial community to function within their authority and competence through consolidation and enlargement is achieved.

Key words: transformation, decentralization, own and delegated powers, association of territorial communities.

УДК 342.5; 341.9

Є. О. ВАСИЛЬЄВ

РОЛЬ ТЕОРІЙ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СТАНОВЛЕННІ СИСТЕМИ ПРОФІЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ УКРАЇНИ

Досліджується роль теорій зовнішньоекономічної діяльності в становленні системи зовнішньоекономічної діяльності органів місцевого самоврядування в Україні.

Ключові слова: органи місцевого самоврядування, зовнішньоекономічна діяльність, конституційна економіка, теорія порівняльних переваг, меркантилізм, кейнсіанські теорії зовнішньоекономічної діяльності.

Васильєв Е. А. Роль теорий внешнеэкономической деятельности в становлении системы профильной деятельности органов местного самоуправления Украины

Исследуется роль теорий внешнеэкономической деятельности в становлении системы внешнеэкономической деятельности органов местного самоуправления в Украине.

© ВАСИЛЬЄВ Євген Олександрович – аспірант кафедри конституційного, адміністративного та міжнародного права Маріупольського державного університету